ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ (Ἰωάν. γ', 13-17)
9 Σεπτεμβρίου 2018

Καθὼς πλησιάζει ἡ μεγάλη ἑορτὴ τῆς Παγκοσμίου Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ, ἡ ἁγία μας Ἐκκλησία μᾶς καλεῖ νὰ ἀναλογιστοῦμε τὴν ἄπειρη ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ὅπως αὐτὴ κορυφώθηκε μὲ τὴ σταυρικὴ θυσία τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Σ' αὐτὴν τὴ θεϊκὴ ἀγάπη ἀναφέρεται ὁ Κύριος μὲ ἕνα συγκλονιστικὸ λόγο Του, ποὺ ἀκοῦμε στὸ σημερινὸ ἱερὸ Εὐαγγέλιο: «Τόσο πολὺ ἀγάπησε ὁ Θεὸς τὸν κόσμο τῶν ἀνθρώπων ποὺζοῦσαν στὴν ἁμαρτία, ὥστε γιὰ τὴ σωτηρία τους παρέδωσε σὲ θάνατο τὸν μονάκριβο υἱό Του».

Μὲ ἀφορμὴ λοιπὸν αὐτὸν τὸν βαρυσήμαντο λόγο τοῦ Κυρίου, ἂς προσπαθήσουμε νὰ ἐμβαθύνουμε στὸ ἀνυπέρβλητο μεγαλεῖο τῆς θεϊκῆς ἀγάπης καὶ νὰ δοῦμε πῶς ὁ Τίμιος Σταυρὸς φανερώνει τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ στὸ ἀποκορύφωμά της.

Τόσο πολύ, μᾶς λέει ὁ Κύριος, ἀγάπησε ὁ Θεὸς τὸν κόσμο, «ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν». Δὲν ἔστειλε κάποιον δοῦλο, κάποιον ἄγγελο ἢ ἀρχάγγελο ἀλλὰ τὸν Μονογενῆ Υἱό Του. Αὐτὸν γιὰ τὸν Ὁποῖο ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς Πατὴρ εἶχε διαβεβαιώσει ὅτι «οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα» (Ματθ. γ΄ 17). Αὐτὸν τὸν μονάκριβο καὶ ἀγαπημένο Υἱό Του ἀπέστειλε στὴ γῆ μὲ σκοπὸ νὰ προσφέρει τὸ αἷμα Του θυσία ἐξιλεωτικὴ γιὰ τὶς ἁμαρτίες μας. Καὶ εἶδε ὁ Θεὸς Πατὴρ σταυρωμένο τὸν Υἱό Του ἐν μέσῳ κακούργων καὶ ληστῶν μὲ τὸ ἀκάνθινο στεφάνι στὴν κεφαλή, μὲ λογχισμένη τὴν πλευρά, μὲ τὰ καρφιὰ στὰ χέρια καὶ στὰ πόδια. Τί συγκλονιστικό! Ὁ Θεὸς Πατὴρ παραδίδει τὸν Υἱό Του σὲ θάνατο σταυρικὸ γιὰ τὴ σωτηρία μας! Γι' αὐτὸ καὶ ὁ ἱερὸς Χρυσόστομος λέει ὅτι ὁ Σταυρὸς εἶναι ἡ ἀπόδειξη τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ (ΕΠΕ 26, 98).

Ὡστόσο τὸ μεγαλεῖο αὐτῆς τῆς θείας ἀγάπης φανερώνεται σὲ ἀκόμη μεγαλύτερο βαθμό, ἂν σκεφθοῦμε σὲ ποιοὺς ἐκδηλώνει ὁ Θεὸς αὐτὴν τὴν ἀγάπη. Ὁ Κύριος μᾶς ἀπέδειξε ὅτι «ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον». Ἀλλὰ ποιὸν κόσμο; Ἕναν κόσμο ἁμαρτωλό, διεφθαρμένο, ἀλαζονικό. Κι ἐνῷ τὸ φυσικὸ θὰ ἦταν ἕνας τέτοιος κόσμος νὰ προκαλέσει τὴν ὀργὴ τοῦ Θεοῦ, γίνεται τὸ ἀκριβῶς ἀντίθετο. Ὁ πανάγαθος Θεὸς ἐκδηλώνει τὴν ἄπειρη καὶ τέλεια ἀγάπη Του πρὸς τὸν ἀποστατημένο ἄνθρωπο.

Ἀγάπη ποὺ ἐκδηλώνεται ὄχι μόνο γενικὰ πρὸς ὅλο τὸν κόσμο ἀλλὰ καὶ ξεχωριστὰ γιὰ κάθε ἄνθρωπο. Αὐτὴ τὴν προσωπικὴ ἀγάπη αἰσθάνεται ὁ ἀπόστολος Παῦλος, ὁ

ὁποῖος ὁμολογεῖ: «ζῶ ἐμπνεόμενος καὶ κυριαρχούμενος ἀπὸ τὴν πίστη στὸν Υἱὸ τοῦ Θεοῦ, ὁ Ὁποῖος μὲ ἀγάπησε καὶ παρέδωσε τὸν Ἑαυτό Του γιὰ τὴ σωτηρία μου» (Γαλ. β΄ 20).

Ὑπάρχει ὅμως κι ἕνα τρίτο σημεῖο ποὺ ἀποδεικνύει ἀσύγκριτα τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Εἶναι τὰ μοναδικὰ δῶρα ποὺ μᾶς χαρίζει μὲ τὴ σταυρική Του θυσία. Τὴν ἄφεση τῶν ἁμαρτιῶν, τὴν λύτρωση, τὴν σωτηρία μὲ ἐπιστέγασμα τὴν αἰώνια ζωή. Γι’ αὐτὸ ἀκριβῶς θυσιάστηκε καὶ παραδόθηκε στὸ σταυρικὸ θάνατο «ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ’ ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον» (Ἰω. γ΄ 16).

Ὁ Κύριος μὲ τὴ θυσία τοῦ Σταυροῦ ἄνοιξε τὴν πύλη τοῦ Παραδείσου ὄχι μόνο γιὰ τὸν μετανοημένο ληστὴ ἀλλὰ καὶ γιὰ κάθε ἄνθρωπο ποὺ πιστεύει καὶ μετανοεῖ εἰλικρινά. Καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ εἶναι τόσο μεγάλη,ὥστε ὄχι μόνο σώζει τοὺς πιστοὺς ἀπὸ τὴν αἰώνια καταδίκη, ἀλλὰ τοὺς κάνει κληρονόμους ἀσύγκριτης δόξας καὶ ἀτελεύτητης μακαριότητας στὴ Βασιλεία Του.

Ὁ Σταυρὸς τοῦ Κυρίου, ποὺ θὰ δοῦμε νὰ ὑψώνεται σὲ λίγες ἡμέρες, ἀποτελεῖ τὴ διαρκῆ ὑπενθύμιση τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, ποὺ παρηγορεῖ τὴνψυχή, δυναμώνει τὴ θέληση, εἰρηνεύει τὴν καρδιά, στηρίζει τὴν ἐλπίδα. Αὐτὴ τὴν πανανθρώπινη ἐμπειρία καλούμεθα νὰ ἑορτάσουμε ψάλλοντας,

« Σταυρὸς ὁ φύλαξ τῆς οἰκουμένης…».